

נאור של נייר

שפת דיבור מינית * הצייר שמדמה את הרחם כמטחנת

בשר * תרגום ספרות מצרית לעברית * אגודת המומיות מבית

משרניחובסקי * נבואת ברנרד שאו על הסיכסוך היהודי-ערבי

תרגום

שפה מינית

ד"ר אלכס קומפורט הקדיש זמן ללימוד ההתנהגות המינית של האדם, ומצא כי המין הוא שפת דיבור ומגע ישיר בין בני אדם. כלשון בעלת עוצמה שאינה נופלת כלל משפת הדיבור המקובלת. השקפה זו הביאה אותו לחבר ספר ב- כותרת חדות המין * ולהפיץ את אותה

ד"ר אלכס קומפורט קמה'טורה לעולם המערבי

שפת מגע בין בני-אדם, שפה שזכתה ב- שנות ה-70' להשתחרר ממעצורים. מוגבלות יות ותסביכים. חדות המין עשוי לשחרר את המעיין בו ובאירוי מחרדות ומסימני שאלה רבים, כאשר המוטיב החוזר בו הוא אחד: המין נוצר להנות את ילודי אדם וחווה, ולשמם אותם במגעם.

הספר הוא אנתולוגיה מעוררת, שכל קשר בינה לבין ספרות התנוחות שהיתה נפוצה לפני שנים מספר הוא מקרי בהחלט, וזאת למרות שהספר מכסה מספר תנוחות שאינן סחות מהן. דומה שד"ר קומפורט, הצליח ליצור בספרו מעין קמה'טורה של תענוגות החושים, בהן נעזרים תושבי העולם המערבי.

זה ספר מומלץ לכל, ובעזרת המלצותי והסבריי, יש בכוחו לעדן חייהם של רבים.

אמנות

חלום קולקטיבי

יובל יריב (35), גולד בקיבוץ דפנה, למד במכון אבני, תל-אביב, האקדמיה לאמנות בבריסל, סנטרל סקול אוף ארט, מורלי קולג', סיר ג'ון ראס - בלונדון. בימים אלה נפתחה בסדנה לאמנויות ב"פ. הקומה השלישית" תערוכתו "תמונות מן החלום הישראלי".

אומר יובל יריב: "שוויון מוחלט בין בני אדם קיים רק בזכות החלום. בספרו, 'הארם מחפש מש' מעות' ** מספר ויקטור פרנקל על נסיונו

* הוצאת ספרי מדע, בתרגום יעקוב שרת, 184 עמודים בלווי אוריס. ** ראה אור בעברית בהוצאת דביר.

כרופא במחנה ריכוז, בו היה צריך להשגיח על חולי טיפוס. כתלמידו של פרויד התייחס לפרנקל בבעיה נפשית ורפואית: האם להעיר את החולים מחלומם, שמא ימצאו את מותם תוך חלום, או להניח להם לכווץ בחלומותיהם אל הוייה יפה ואחרת כמיפלט מזוועות המציאות. לבטח של ויקטור פרנקל הם גם לבטח של כל אמן המנסה להשפיע באופן ויזואלי על קהל, ולהביא אותם להשיפה רגשית ו- מודעות עצמית, על ידי דימויים המערי- טרים את תחושת הפיפוק העצמי כחלום קולקטיבי המנוגד למציאות היצרנית...

"אחרי מלחמת יום הכיפורים, כתייער על האווירה דאו ובקריאת תגר על פולחן- נים ספרטאניים לוקאליים, יצאתי סדרה של תחריטים, ואחר כך ציורים גדולי מידה בהם השתמשתי בדימוי של הרחם כמטחנת בשר..."

"שלא כמו באידיולה פאסטרלית שהיא חלק מהמיתוס שנרדתי עמו, הרחם אינו מיפלט נוספולגי, מקום מחסה כחלום, אלא בעצם מקום אימנטי נקדר כל הסר כמצוי- אית כן..."

"שלושה חדרים נפרדים, כקומה השלי- שית' מאפשרים להציג מספר שלבי יצירה שהתמדרתי עמם כנסיון של אמן לכבא תהליכי שחיקה וכפורטור של החלום הי- ישראלי, שהוא רצף פנטאסיות והזיות הי- מתרבות באקלים של זיעה קרה..."

ספרים מומלצים

תרגומי מצרית

בשבוע ביקורו של נשיא מצריים ב- ירושלים, קבע המזרחן פרופסור שמעון שמיר כי הסופר המצרי נג'יב מחפוז

שיך עלי מאיים נגד הסיפור העברית

בישר במאמר לפני מספר חדשים את מיתקפת השלום המצרית. הספרות המצ- רית היא בבחינת נעלם לקורא הישראלי,

עד שאיש לא חש עוד בחסרונן, ובחסרונה של הספרות העברית.

ב. כובשי כנען בהבל עט

מי הן המומיות שהזמינו לביקור בארץ משלחת של סופרים מצרים? תלמידיו הסופים של חיים הזו, שחפץ לערוך בעזרת נוצת העייט שלו את מישפט הגאולה ההחכדה של ערביי ארץ-ישראל, בדומה לכובשי כנען הקדומים שחפצו ל- הכריחה מיושביה.

כל לאומני הסיפורות, חניכי אסכולתו הי- סריסית והגירוגשית של ב. י. מיכלי, ש- מעודם לא הפיקו ספרות, אלא תיככו תכי- כים, והרימו רמיות כרימה, ומאמינים שניתן לחבר יצירות מופת עבריות בעזרת להביו הכהים של מגן הדוד.

בני סיעתו של הלבבל אותיקר, בני גזע הלאומנים של מרתפי הבירה, שהיו מוצאים מקום של כבוד בשדירה הנגדית לשדירת חסידי אומות העולם.

וכן שאר סחישי ספרות המכתירים עצמם בכתיי שירה פציפיסטית, והניזונים מע- ריכת בטאוני-חיליים ונכים עבור מערכת הבטחון, וספחי סופרי ירושלים ותל-אביב, הזקנים כאבני חומות וגזענים כמקימי חר- מות הגיטה, וכל שאר טפחות בית טשרני- חובסקי: הקרימרי, המגדי, השמירי, היז- הרי, השחמי, הגורי, הגלבועי, הישורוני, הריצפתי בן-שאולי, הטנפי, הלזוי, התומרי, התורני וכל שאר מתי מדבר אחרי אחר- ינים הכובשים כנען בהבל עט.

תולעי תרבות

ספינכס הנייר

א. אסקופות נידרסות

כמו מומיות עתיקות שזכו ליקיצה, גיערז קשישי אגודת הסופרים העבריים את קורי- העכביש הלאומניים המכסים הניסותיהם, וכיוצאים לשחר אחר ספינכסים מנייר ש-

המפינכמות העיברית החלטורה הגדולה

ג. המחמיצים

המומיות העבשות השוכנות בין כתלי בית טשרניחובסקי והטוענות לכתר הספ- רות העברית, עדת המומיות שהחמיצו את התחייה, את המלחמות, את הלשון העברית, את האמת ואת החיים האמיתיים בארץ- ישראל. המומיות שהקדישו חייהם לשעתק לשרגם, לשללבו וללסטם מכל התרבויות ומכל הספרות מבלי למצות, ולו אף, גיד אחד של מקורות, ניעורו לשניה מקורי הלאומנות אותה עטו על עצמם, האוינו לפעמי שלום, שלא היה להם חלק כלשהו